

tagelse dog i nogen Maade at bremse den agrariske Bevægelse, der har haft saa udmærket god Vind i Sejlene i de sidste Aar.

Ved det, der her er Tale om, have Byerne givet Staten i ret stærk Grad ét Eksempel i Retning af at tilfredsstille hygiejniske Fordringer, og jeg har den Tro, at hvis Forslaget vedtages i den foreliggende Form, vil det i højere Grad, end om det var blevet vedtaget i den Skikkelse, det fik ved anden Behandling, bidrage til, at vi faa en Statskødkontrol, saa at ogsaa Folk paa Landet, baade de rige og de fattige, kunne være sikre paa i samme Grad som Bybefolkningen at faa godt og sundt Kød. Naar den højtærede Minister nu siger, at nu havde man endelig faaet en Ordning tilvejebragt, der var god og forsvarlig, siger jeg, at det have vi slet ikke. Saa længe vi ikke have faaet en Statskødkontrol, have vi ikke faaet en endelig god Ordning. Thi delvis er det muligt paa Landet at sælge tuberkuløst Kød, der indeholder farlige Sygdomsspirer. Kun i en Række af Byer er man skredet til virkelig hygiejniske Foranstaltninger. Men det er, som sagt, mit Haab, at dette Forslag vil bidrage til, at vi faa den Statskødkontrol, som vi mangle. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale Forslaget til enstemmig Vedtagelse.

Justitsministeren (Alberti): Da den sidste ærede Taler brugte saa overmaade mange Ord, tør jeg antage, der har været noget, han vilde viske ud. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Betragtninger. Jeg tror, at det paa det Stadium, hvor vi nu befinde os, er ganske overflødig. Jeg skal kun sige, at naar jeg ikke i Udvalget har kunnet give det Løfte, som det ærede Medlem omtalte, har det dels været, fordi jeg mente, man ikke skal give noget Løfte, undtagen naar man fuldtud maa erkende, at det Krav, der kan rejses om Løftet, er berettiget, men dels ogsaa af den Grund, at man maa være meget forsigtig med at give Løfter, som man ikke er sikker paa at kunne holde.

P. T. Nielsen: Der lød en ironisk Latter, da det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) sagde, at naar man vilde søge at viske sit eget Standpunkt ud, skulde man blot bruge mange Ord. I denne ironiske Latter mener jeg at finde en Bekræftelse paa, at det høje Ting meget vel ved, hvor det

Standpunkt er, der skal viskes ud, nemlig netop hos det ærede Medlem. Jeg tror dog, han ikke fik Held dertil, og jeg tror, der ikke er nogen, der er i Tvivl om mit Standpunkt. Saa længe det kunde nytte noget, har jeg kæmpet for, at vi skulde blive fri for denne Afgift. Noget andet er, at man, naar man staar overfor den endelige Vedtagelse af Forslaget, kan mene, at dette, til Trods for, at der er kommet denne Afgift ind, dog betegner et virkeligt Fremskridt, som det er værd at tage imod.

Det ærede Medlem sagde, at ogsaa mine Meningsfæller i Landstinget havde sluttet sig til Kravet om at opretholde Afgiften. Ja vel, men der var ingen af mine Meningsfæller i Landstinget, der stemte for at fordoble Afgiften saaledes, som Socialdemokraterne havde stillet Forslag om. Det var det redaktionære Højre i Landstinget, der tog Socialdemokraternes Ændringsforslag op. De Herrer skulle ikke faa Lov til at slippe fra, at de have forsøgt at faa Afgiften fordoblet, og det fik de Tilslutning til fra det reaktionære Højre i Landstinget.

Nu siger det ærede Medlem, at han vil godt slippe Accisen, men han ønsker, at Bykommunerne skulle have Erstatning af Statskassen. Ja, det er i Virdeligheden, som det hedder i Kogebøgerne, det samme paa en anden Maade. Det er kun det, at de ville have Statskassen til til give en Gave til Byernes Kommunkasser, saa ville de nok slippe Accisen. Nej, det er og bliver en indirekte Beskatning for den kødspisende Befolkning, det, man indfører ved denne Accise. Det ere Socialdemokraterne gaaede med til, og de have ønsket denne Beskatning fordoblet. Det er og bliver en Fordyrelse af et nødvendigt Fødemiddel, og de have ønsket det fordyret i endnu højere Grad ved en fordoblet Afgift. Det skulle de ikke have Lov til at slippe bort fra, hverken i Dag eller til Sommer, naar vi mødes med dem paa Valgtribunerne.

Sabroe: Det ærede Medlem (P. T. Nielsen) og hans Meningsfælle i denne Sag (Jørgensen) skulle ikke komme bort fra, at samtidig med, at de vilde beskære Byernes Ret i al Almindelighed til at tage en Kontrolafgift af hjemmeslagtede Varer, som man fandt forenelig med de hygiejniske Interesser, have de været med til at give Odense Eksportslagteri Adgang til at kræve mere end det dobbelte af den Afgift, man fandt for høj i de andre Kom-